Teljes az élete

KÖZGAZDÁSZI HIVATÁSA mellett boldogító érzést ad Lontay Balázsnak az edzés és a versenyzés, felszabadultan pástra lép

Arday Attila »

Ritkán halljuk élsportolóktól, hogy örömet ad nekik az edzés és a verseny – ami a sport lényege lenne. Az örömérzéshez érdemes tanulni és dolgozni mellette, erre számos külföldi eset mellett Lontay Balázs is jó példa. A BVSC 29 éves világbajnokának a válogatottban már nincsenek nagy tervei, látványos vívással mégis fölényesen megnyerte a magyar bajnokságot, többek között a jelenlegi kardválogatott tagjait megelőzve.

„Motivációm egyetlen pillére a vívás szeretete – mondta 2007-es világbajnok csapatunk tagja. – *A fiatalokkal is szeretek edzeni, a klubomba is szívesen lejárok, a bajnokságnak pedig mindig megvan a maga hangulata, presztízse, ki akartam próbálni magamat. Két héttel korábban a válogatót is megnyertem, ha nem is tudok délelőttönként a kerettel készülni, az elmúlt tíz évben edzettem annyit, hogy ne feledjem el. Szilágyi Áron megbetegedése után tudtam, hogy az egyik esélyes én leszek, igyekeztem mentálisan is ehhez méltó állapotba kerülni. Nem volt könnyű dolgunk, hiszen délelőtt tízkor kezdtük el a harminckettes táblát, majd este nyolckor fejeztük be, közben két és fél órát várakoztunk két asszó között. De a párom és a családom jelenléte is sokat segített, hogy ezekre az öt percekre a legjobb legyek.”*

Mivel a londoni játékokra Lontay kiváló teljesítményével sem jutott ki kardválogatottunk, Rióban pedig nem lesz csapatverseny, számára a csúcs a vb-arany a sportban, közgazdászi hivatása már elsőbbséget élvez a vívással szemben, és több időt is igényel.

Mintaszerű sportolói életpálya az övé. Tudatosan készült az élsport után életre, a vívás mellett neki is jutott ideje a tanulásra. A vb-aranya után szponzorai előbb egy félállást ajánlottak fel számára, ebből pedig teljes munkaidő lett az MVM Partnernél 2012-ben. Valószínűleg azért beszélgetünk egészséges emberrel, mert itt is annak szentelheti az idejét, amit szeret. Nem kevés időt, hiszen nagykereskedőként napi kilenc órát és havonta egy hétvégét dolgozik, precizitást igénylő feladatot ellátva. Mint megerősíti, a délutáni edzés az irodai munka után kikapcsolódást, felszabadult, boldogító érzést ad, végre kimozoghatja magát.

Lontay Balázs (balra) a vívás szeretetében talál motivációt FOTÓ: MIRKÓ ISTVÁN

Vissza is jutottunk a vívás szeretetéhez, ami bajnoki elődöntőbeli ellenfelét, Nagy Zsoltot is a páston tartja, aki fogorvosként heti egy-két edzésen tud részt venni. Vele vívta Lontay Balázs a legszorosabb meccset.

„Egy korosztály vagyunk, az elmúlt huszonegy évben megszámlálhatatlanul sokszor asszóztunk, egymás minden trükkjét ismerjük – mondja a bajnok. – *Rajta is látszik, hogy a munka mellett milyen jól és felszabadultan vív. Én sohasem éreztem, hogy illene nyernem, sohasem így megyek fel a pástra. Arra koncentrálok, amiben jó vagyok, a mostani bajnokságon a rutinom és a mentalitásom volt az. Zsolt előtte Szatmári Andrást győzte le, aki az idei vébén negyeddöntőbe került, így tudtam, hogy nagyon kemény elődöntő lesz. Fizikailag még jobban bírom a vívást, ezért nyertem.”*

Nagy döntőre számítottunk másik csapatvilágbajnokunk, Decsi Tamás ellen (aki a válogatott kerettel készült az évben, és az elődöntőben kilenc tussal győzött az idei Eb-ezüstérmes Gémesi Csanád ellen). Ám Lontay Balázs nem sok esélyt adott neki, szórta az egylámpás tusokat.

„Érzem a gyenge oldalát, bár szorosabb mérkőzésre számítottam én is – mondta Lontay Balázs. – *Azt hiszem, az elején elment kicsit a kedve, amikor nagy előnyt szereztem. De tudtam, egy másodpercre sem szabad lebecsülni Tomit, neki is hihetetlen mentális ereje van, aminek nem szabad teret adni. Nem is néztem az eredményt, mindig csak a következő tusra figyeltem.”*

A MÁSODIK ARANY

«

Lontay Balázs magábiztos győzelmeket aratott a bajnokság főtábláján. Puy Sebestyént 15:7-re, Habony Viktort 15:4-re, Nagy Zsoltot 15:11-re, Decsi Tamást 15:7-re verte meg, így 2010 után másodszor lett aranyérmes egyéniben.